

OSMANLI ELÇİSİ MUSTAFA HATTÎ EFENDİ'NİN SEFÂRETİ İLE İLGİLİ ÜÇ BELGE

1739 yılında, 27 yıllık bir süre için imzalanan Belgrad Barış Antlaşmasından sonra, Osmanlı-Avusturya ilişkileri son Osmanlı-Avusturya Savaşı'na (1787-1790) kadar barış içinde devam etti.

Sözkonusu barış antlaşmasından sonra taraflar birbirlerine karşılıklı büyük elçiler¹ göndermişler ve aralarındaki barışı karşılıklı olarak pekiştirmişlerdi. Ancak, Avusturya İmparatoru VI. Karl'ın (1711-1740) vefatından sonra, Avusturya'da verâset savaşları baş göstermiş, ölen imparatorun erkek çocuğu olmadığından yerine kraliyet tahtına oturan kızı Maria Theresia'nın (1740-1780) tahta cülûsu sorgulanmıştır. Habsburg Hânedanlığı ile akrabalığı olan Bayern Arşidük'ü Karl Albrecht, imparatorluk iddiasında bulunarak, askeri harekate girişmiş ve hemen hemen Viyana civarında bulunan yerleri istila etmişti. Viyana düşmek üzere iken, Macar orduları yetişmiş ve Habsburg Hânedanlığı açısından büyük bir felaketi önlemişlerdi.

Avusturya'nın bu sıkışık anında, Osmanlı Devleti'nin tavrı, Avusturya için büyük ehemmiyet arz ediyordu. Habsburg Hânedanlığı'nın nihâf hedefi ile ilgili tartışmalar esnasında bazı hanedanlık danışmanları, Maria Theresia'yı, hem en tehlikeli düşman ve hem de tarafsız bir rakip olarak telakki edilen Osmanlı Devleti hususunda uyarıyorlardı. 1755 yılında imparatorluk danışmanı Kaunitz, Avusturya'nın Osmanlı dış politikasının en fazla etkileyen ülke olması sebebiyle Fransa ile ittifakına taraftar idi; Fransa ile yapılacak bir ittifak, Bâbîâli'nin taarruzlarını önleyebilirdi². Fakat durum Avusturya'nın ümit ettiği gibi değildi; Avrupa politikasını, Osmanlı Devleti ile Avusturya aleyhine ittifak üzerine oturtan Fransa, Avusturya'nın içine düşmüş olduğu bu durumdan faydalanmak için elinden geleni yaptı; bir taraftan Maria Theresia'ya karşı savaş ilan eden asilzâdeleri desteklerken, bir taraftan da, Osmanlı Devleti'nin ve Avrupalı devletlerin, yeni Avusturya-Roma imparatoru seçilen Maria Theresia'nın kocası Franz Stefan'ın imparatorluğunun tanımaması hususunda gayret sarfederek

¹ 1740 yılında Osmanlı Devleti tarafından Avusturya'ya Cânîbî Ali Paşa beylerbeyi pâyesi ile büyük elçi olarak gönderilmiş ve buna mukabil Avusturya da Graf Anton Korfiz Ulefeld'i İstanbul'a göndermişti.; Hammer, Josef von, *Büyük Osmanlı Tarihi (BOT)*, çev.:Vecdi Bürrün, İstanbul 1991, VIII.Cilt, s.17-18.; Süreyya, Mehmed, *Sicill-i Osmânî (SO)*, Heppenheim 1971, IV.Cilt, s.535.; Şemdânîzâde, Süleyman, *Mür'iyü't-Tevarîh*, neşr.: M. Aktepe, İstanbul 1976, II.Cilt, s.95-96.; Avusturyalı elçi için bk.: Spuler, Bertold, *Die europäische Diplomatie in Konstantinopel bis zum Frieden von Belgrad 1739*, Jahrbücher für Kultur und Geschichte der Slaven, Breslau 1936, XI.Cilt, Heft:3-4, s.341.; *Allgemeine Deutsche Bibliographie*, Leipzig 1985, 39.Cilt, s.184-185.; Hammer, *Geschichte des Osmanischen Reiches (GOR)*, Graz 1963, VIII.Cilt, s.38-40.

² Roeder, Karl, *Austrians Eastern Questions (1700-1780)*, New Jersey 1982, s.91.

diplomasisini bu yönde yoğunlaştırmıştı. Osmanlı Devleti ise, İran ile barış müzakerelerine başlamış ve içte ve dışta arışın korunması hususunda büyük itina gösteriyordu. Bu görüşmeler devam ederken, Fransız elçisi Castallane ve Bonneval (Humbaracı Ahmed Paşa), Bâbüâlî'yi Fransa ile -Avusturya Devleti aleyhine- yapılacak yeni bir ittifakın kabulü yönünde etkilemeye çalışıyorlardı. Castallane'nın teklif ettiği bu altı maddelik plan şöyleydi:

1) Fransa ile Avusturya arasında devam eden Aachen Barış görüşmelerine Osmanlı Devleti'nin de bir murahhası gönderilecek,

2) Fransa ve Osmanlı Devleti, Avusturya-Roma imparatoru seçilen Toskana Arşidükü Franz Stefan'ı tahttan feragat etmeye zorlamak için ittifak edecekler,

3) Osmanlı Sultanı, Macaristan'da fethettiği yerlere tekrar sahip olacak,

4) Savaş, Franz Stefan'ın imparatorluk tacından feragat edinceye kadar devam edecek,

5) Fransa Kralı ile yapılacak antlaşmaya müttefikleri de dahil edilecek,

6) Bu antlaşmaya dahil edilen devletlerden hiçbiri Toskana Arşidük'ü veya Macaristan Kraliçesiyle (M. Theresia) tek başına barış görüşmeleri yapmayacak³.

Bu görüşmeler, daha doğrusu Fransa'nın Avusturya aleyhine planladığı ittifak, M. Theresia ile II. Friedrich arasında yapılan Dresden Barışı'nın duyulmasından sonra suya düştü. Fakat Osmanlı Devleti de, Fransa'nın bu ittifaklarla sadece Avrupa'daki menfaatlerini düşündüğünü ve güvenilir bir müttefik olmadığını bildiğinden, bu plana sıcak bakmamıştı, zira Osmanlı Devleti savaş meydanında yalnız kalmak istemiyordu ve doğuda İran ve batıda Avusturya ile imzaladığı barışı korumakta kararlıydı⁴.

Fransız diplomasisinin bu yoğun mesaisine rağmen, Avusturya'nın Bâbüâlî'deki temsilcisi Penkler başarılı diplomasi sergilemiş ve I. Franz'ın (Franz Stefan) cülüsünü tebliğ etmek için devleti tarafından Orta Elçi (Envoyé) tayin edilerek, 1739 Belgrad Barış Antlaşması'nın bütün hükümlerinin yeniden gözden geçirilerek kabul edilmesini sağlamıştır (1747)⁵.

Belgrad Barışı'nın tekrar yenilenmesinden sonra Osmanlı Devleti tarafından da, Mustafa Hattî Efendi⁶ nişancılık pâyesi ile orta elçi olarak 1748 yılında Viyana'ya

³ Hammer, *GOR*, VIII.Cilt, s.85.; Roider, s.100-101.

⁴ Avusturya ile mevcut barışı korumakta gösterilen sağduyu, aynı şekilde İran ile yapılan İstanbul Barışı (1747) için de gösterilmiş, barış akabinde Nâdir Şah'ın öldürülmesiyle İran'da meydana gelen otorite boşluğundan ve kargaşadan yararlanmak istenmemiştir.

⁵ Heinrich von Penkler: 1719 yılında "Diloğlanı-Sprachknabe" olarak İstanbul'a gelmiş ve 1727 yılına kadar burada kalmıştır. Daha sonra 1746 yılında fevkalade elçi (Internuntius) olmuştur.; Spuler, s.342.; *ADB*, V.Cilt, s.350-352.

⁶ Mustafa Hattî Efendi (1680?-1760) Urfalıdır; 1702 yılında Rakka valisi Çerkes Osman Paşa'ya divan kâtipliği yapmış ve daha sonra şâir Nâbî'nin kethüdası olmuştur. 1739 Belgrad barışından sonra mevkûfât olmuş ve bir yıl sonra Rusya'ya ikinci muhaddid olarak vazifelendirilmiştir. 1742'de kalyonlar kâtibi ve 1748 yılında Avusturya'ya nişancılık pâyesi ile orta elçi olarak gönderilmiştir.; Müstakimzâde, S., *Tuhfe-i Hattâtîn*, İstanbul 1928, sayı:12, s.554.; *GOR*, VIII.Cilt, s.106.; *SO*, II.Cilt, s.280-281.; Savaş, A.İ., *Der Gesandtschaftsbericht des Mustafa Hattî Efendi über die Gesandtschaftsreise nach Wien*, Doktora Tezi, Wien 1989, s.87-88.

gönderilmişti. Elçi Mustafa Hattî Efendi, 82 kişilik bir sefâret heyeti⁷ ile Viyana'ya gitmiş ve orada 169 gün kalmıştır. Mutad olduğu üzere, Viyana Leopoldstadt'da yabancı elçiler için kullanılan konuk evine⁸ yerleştirilen Mustafa Hattî Efendi, Viyana'daki ikameti sırasında ziyaretlere ve ziyafetlere gitmiş, ayrıca Viyana'nın görülmeye değer yerlerini (Rasathane, Schönbrunn Sarayı, Opera vs.) gezmiştir. Kral ve Kraliçe tarafından verilen ziyafetler için yemekler, Türk aşçıları tarafından ve Türk mutfağına göre hazırlanmış, ayrıca sefâret heyeti de bunun altında kalmayarak Avusturyalı devlet adamlarına ziyafetler vermiş ve Türk misafirperverliğini yabancı bir ülkede de göstermesini bilmiştir. Sefâretnâmesinden⁹ anlaşıldığına göre *dondurma* ile de ilk kez burada tanışmıştır.

Avusturya imparatoriçesi Maria Theresia, Osmanlı Devleti'nin, Avusturya'nın bu zor anında yapmış olduğu jesti ömrü boyunca unutamamış ve bu barışa sadık kalmasını bilmiştir. Bunu her fırsatta dile getiren Theresia, elçi Mustafa Hattî Efendi'ye özel ilgi göstermiş, henüz çocuk yaşta olan kralzâdelerle tanıştırmış ve onunla her fırsatta sohbet ederek yakınlık göstermiştir. Çocuklarından hangisini daha çok beğendiğini soran imparatoriçeye: "Bunlar çok güzel bir ağacın meyveleri olduğundan birbirlerine tercih edilmeleri mümkün değildir." diyerek kraliçeye iltifat etmiş ve bunun üzerine kraliçe de, çocuklarını bizzat kendi eğittiğini ve onları Osmanlı Pâdişâhının dostu olarak yetiştirdiğini söylemiş ve huzûr-ı pâdişâhîye vardıkda padişâhın himmetinin bu çocukların üzerinden bir an bile eksik olmamasını arzu ettiğini pâdişâha tebliğ etmesini rica etmiştir. Elçiye ikramda kusur edilmemesi için sık sık talimatlar vermiş ve devamlı bir şekilde hal ve hatırını sormuştur.

Sözkonusu belgeler incelendiğinde, Osmanlı diplomasisi ve diplomatikası açısından bir kaç önemli husus göze çarpmaktadır; öncelikle, 18. Asırda Osmanlı diplomasi dilinde, daha doğrusu yabancı hükümdarlar için kullanılan elkapta söz konusu değişiklik (*şevketlü, hürmetlü, miknetlü, ulu rağbetlü* gibi), Mustafa Hattî Efendi'nin resm-i kabulde ve veda ziyaretinde Avusturya imparatoru ve imparatoriçesi huzurunda yapmış olduğu konuşmalarda da görülmektedir. Daha önceki asırlarda kullanılan diplomatik dil terk edilmiş ve ifadelerdeki keskinlik kalmamıştır. Bunun sebebi ise, dünyada değişen dengeler ve Osmanlı Devleti'nin gelenek haline getirdiği yabancı devletleri, özellikle hıristiyan devletleri eşit haklara haiz muhatap kabul etmeme şeklinde tezahür eden dış politika ve diplomasi anlayışının Zivatorok (1606) ve Karlofça (1699) Barış antlaşmalarından sonra etkinliğini yitirmesidir. Fakat bu dostane yaklaşım Rusya için pek görülmemektedir; bu sefâretten sekiz sene önce Belgrad Barışı'ndan sonra (1739) Rusya'ya gönderilen Mehmed Emnî Paşa'nın sefâretnâmesi incelendiğinde, resm-i kabul protokolünün icrası esnasında, gerek yapılması gereken tazim yönüyle ve gerekse Çariçe huzurunda yapılan konuşmada anlatılan türde bir yumuşama pek görülmemektedir. Elçi Mehmed Paşa, Çariçe huzurunda, Mustafa Hattî

⁷ Hammer, *GOR*, IX.Cilt, s.469-500.; *Reportorium der Türkischen Urkunden (1503-1841)*, 2 Ocak 1748, 405, XIV/21, HHStA (Avusturya Devlet Arşivi), 16 Türkei II.

⁸ Bugünkü 2. Viyana'da bulunan Graf Dettingischer Palast.; *Wiener Extra Blatt*, sayı:44, 1 Haziran 1748 tarihli gazete.

⁹ Geniş bilgi için bk.: Unat, F.R., *Osmanlı Sefirleri ve Sefâretnâmeleri*, haz.:Prof.Dr.B.S.Baykal, TTK Yay., Ankara 1992, s.92-97 ve Savaş, a.g.e.

Efendi de olduğu gibi üç yerde tazimle eğilmemiş, sadece iki elini kemeri üzerine koymakla (*tazim maksadiyle*) yetinmiştir. Huzurda yaptığı konuşmada ise, Çariçe'ye kullandığı hitapta sözkonusu elkaplardan hiçbirini kullanmamıştır¹⁰. Yine 18. Asra ait bir diğer sefâretnâme olan Yirmisekiz Çelebi Mehmed Efendi'nin Fransa Sefâretnâmesinde de, anlatılan dostane yaklaşım daha bariz bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Gerek nâme-i hümayûnda ve gerekse elçinin XV. Luis huzurunda yapmış olduğu konuşmada, aynı samimî diplomatik dil kullanılmış ve hattâ elçi, mutad olmadığı halde nâme-i hümayûnu kralın bizzat kendisine teslim etmiştir¹¹; bundan da anlaşılıyor ki, muhatap ülkeler arasındaki ilişkiler, herhalükarda diplomatik dili önemli ölçüde belirlemektedir.

Diğer önemli bir husus ise, veda ziyaretlerinin, elçiye teslim olunacak cevâbî mektupların ve hediyelerin teslim edildiği seremoniler olmasının yanısıra, elçinin yabancı hükümdardan resmen izin istediği ziyaretler olmasıdır.

Biz bu makalemizde, Mustafa Hattî Efendi'nin imparatoriçe ve imparator nezdinde yaptığı ilk resm-i kabûlünde ve veda ziyaretinde yapmış olduğu konuşmaların Viyana Devlet Arşivi'nde muhafaza edilen ve elçinin Sefâretnâmesinde kısmen verilen konuşmaya dair belgeleri¹² sunmak istiyoruz. Osmanlı diplomasisi ve Osmanlı diplomasi tarihi açısından büyük öneme sahip olduğuna inandığımız bu belgeleri orijinaleri ile birlikte veriyoruz.

A. İbrahim Savaş

¹⁰ Aktepe, M., *Mehmed Emnî Beyefendi (Paşa)'nın Rusya Sefâreti ve Sefâretnâmesi*, TTK Yay., Ankara 1989, s.62-63.

¹¹ Uçman, Abdullah, *Yirmisekiz Çelebi Mehmed Efendi Sefâretnâmesi*, Tercüman 1001 Temel Eser, s.134-135.

¹² HHStA, 1 Türki IV.

I- Mustafa Hattî Efendi'nin Maria Theresia Nezdinde Yaptığı İlk Resm-i Kabülde yaptığı Konuşma

Mekke-i mükerreme ve Medine-i münevvere ve Kuds-i şerif-i mübâreke hâkimi ve hâdimi olan // sultân-ı silâtin-i hâfıkayn mâlikü'l-berreyn ve'l-bahreyn şevketlü kudretlü azametlü // mehâbetlü efendim Sultân Mahmûd Hân hazretleri dostunuz ve muhibbünüz taraf-ı hümayûnlarından // Siz ki şevketlü ulu rağbetlü Roma împarâtoricesi ve Macar ve Çeh kraliçesi // hazretlerisüz. Bu def'a te'kîd-i mebânî-yi mahabbet ve teşyîd-i erkân-ı meveddet için vuku // bulan sulh-i mübârek akbînde ale'l-âde nâme-i hümayûn ve hedâyâ-yi günâ-gün-i // hüsrevâneleriyle meb'ûs orta ilçi kullarıyuz, binâ'en *alâ hâzâ* getürdigim nâme-i // hümayûn-i şevket-makrûn ve hedâyâ-yi mahabbet-meşhûn-i pâdişâhânelerinin teslimi matlûbdur deyü // hatm-i edâ-yi merâm eyledim.

لکه تکوّمه و مدنیّه سنوره و قدس شریف مبارکه حاجی و خادمی اولاد
سلطان سلو طین خانن مالک البرین و البحرین شوکتلو قدرتلو عظمتلو
مهابتلو اقدم سلطان محمود خان حقیرلی دوستلو و محبتلو طرف هایدلر
سزکه شوکتلو اولور غتور و وما ایچرا طور یجه سی و مجار و جبه قرالیجه سی
حقیرلی نر بو وضعه تاکید سبانی محبت و تشیدارکان سووت ایچون وقوع
بو صلح مبارک عقین علی العاده نامه هایون و هدایای کونا کون
حسروانه لریله مسعود اورنه ایچلی و لریوز بناء علی هذا کور در کم نامه
هایون شوکتلور و هدایای محبت نشون باد شاهانه لرنیله بتدی مطوب در و
ختم ادای سلام ایلام مع

II- İmparatoriçeye Veda Ziyaretinde Yaptığı Konuşma

Sultânü'l-berreyn ve hâkânü'l-bahreyn hâdimü'l-harameyni'ş-şerîfeyn azametlü kerâmetlü // kudretlü mehâbetlü Sultan Mahmûd Hân efendimiz hazretlerinin taraf-ı hümayûn-i // şevket-makrûnlarından orta ilçilik ile meb'ûs bendeleri olduğumuz // ma'lûm-i cenâb-ı mülûkânenüzdür. Siz ki şevketlü hürmetlü ulu rağbetlü Româ împarâtoricesi ve Macaristân ve Çeh Kraliçesisüz. Müsârefetimüz // eyyâmunda hakkımızda menassa-pirây-i vukû olan hüsn-i mu'âmele ve mihmân- // nevâzlıklarınızdan vücûhle memnûn u mutayyeb olmuşuzdur, *bi-hasbi'l-beşeriyye* // tarafımızdan vaz'-ı nâ-pesend zâhir olmuş ise de iğmâz olunmak // me'mûldür. Devletlerin ilçileri itmâm-ı hıdmet eyledüklerinden sonra me'zûnen // 'avd u ircâ olunmak kânûn-ı kadîm olmağla şân u şükûh-i devletlerine // lâyıq u şâyân olduğu emne bizüm dahi 'avd u insirâfımuza izn ü ruhsatları // iltimâs olunur. Bu iki devlet beyninde râsihü'l-erkân olan bünyân-ı // mahabbet ü meveddetin *fî-mâ ba'd* dahi müşeyyed ü üstüvâr olması husûsunda *in şâ'allâhu ta'âlâ* // taraf-ı hakîrânemüzden dahi *hasbe'l-kudret* sa'y-i ferâvân olunmasında // iştibâh olunmasun. Ahdnâmeler mûcibince taraf-ı mülûkânelerinden dahi // dostlık ve musâfâta şurût u kuyûdiyle kemâl-i ri'âyet olunup, dâyimâ // mahabbet ü meveddet nümâyân olunmak me'mûl ü matlûbdur.

سلطان البرین و خاقان البحرین خادم الحرمين الشرفین عظمیٰ کما
قدرتلو مہایتلو سلطان مجبور خان افندہ حضرت تبارک طرف ہایوں
شوکتقر و نوزن اورتہ ایچبک ابلہ بمعوت بند لری اولد نقر
معلوم جناب ملوکانہ کزدر سزکہ شوکتلو حرمتلو اولوز غنبلوروما
ایبراطور چہ سی و مجارستان و چہ قراچہ سی سز سافر تمر
ایمان حقرزہ منضہ برای و نوع اولو حسن معاملہ و صمان
نواز قارزن و جوهله ممنون و مطیب اولمشوز در حسب البشریہ
طرفزدن وضع ناپسند ظاہر اولمش ایسہ دہ اغراض اولفق
ماملرد دولتک ایچیلری اتمام خدمت ایلد کلرزن صبر مازنا
عود و ارجاع اولفق قانون قدیم اولغلہ شان و شکوہ اولتربہ
لوبق و شایان اولدنی افندہ بزم دخی عود و انصافزہ اذن و
القاس اولنور بواکی دولت بنیز راسخ اولرکان اولونینان
مجت و موڈ تک فیا بعد دخی مشید و استوار اولمش خصوصاً انشا
طرف حقیرانہ مزدن دخی حسب القدرت سی فراوان اولمش
اشتباہ اولمنسون عہد نامہ لر موجبہ طرف ملوکانہ لری دخی
دوستاق و مصافاۃ شروط و قیودیلہ کمال رعایت اولون و انشا
مجت و موڈت نمایان اولفق مامل و مطلوبہ

III- İmparatora Veda Ziyaretinde Yaptığı Konuşma

Hâlâ revnâk-efrûz-i mesned-i hilâfet ve pîrâye-bahş-i dîhîm-i saltanat // olan şevketlü kerâmetlü azametlü mehâbetlü efendim Sultân Mahmûd Hân -*halleda'llâhu hilâfete*hû ilâ yevmi'l-*inkirâzi'd-devrân* - hazretlerinin südde-i seniyye-i // âlempenâhîlerinden orta ilçilik ile cânib-i kayserânenüze meb'ûs // abd-i ahkarları oldığımız ma'lûm-ı cenâb-ı mülûkânenizdir. Siz ki şevketlü // miknetlü Româ İmparatorısız; müsâferetimüz eyyâmında taraf-ı // çasarânenüzden hakkımızda ser-zede-i zuhûr olan mihmân-nevâzlıklarınızdan // ve ikrâm u ihtirâmınızdan vücûhle mutayyeb u memnûn olmuştuzdur // devletinüzde müddet-i ikâmetimizde *bi-hasbi'l-beşeriyye* tarafımızdan vaz'-ı nâ-pesend zâhir oldu ise de iğmâz olunmak me'mûldür. Devletlerin ilçileri // itmâm-ı hizmet eyledüklerinden sonra me'zûnen avd u ircâ olunmak kavânîni // kadîme-i düvelde olmağla, şân u şükûh-i devletinüze şâyân olduğu // emne bizüm dahi avd u inşirâfımıza izn ü ruhsat virilmek iltimâs // olunur. Bu iki devlet beyninde me'nûsü'l-erkân olan bünyân-ı sulh // u müsâlemenin fî-mâ ba'd dahi müşeyyed ü üstüvâr olması husûsunda // *inşâ'allâhu ta'âlâ* ilçiligimiz takrîbi ile fırsat-yâb-ı güftâr oldukça // *hasbe'l-kader* taraf-ı hakîrânemizden dahi sa'y-i ferâvân olunmasında // iştibâh olunmasun. Ahdnâmeler mûcibince cânib-i çasarîlerinden // dahi dostluk ve musâfâta şurût u kuyûd ile kemâl-i ri'âyet // olunup, dâyimâ mahabbet ü meveddet nümâyân olunmak me'mûl u matlûbdur //

حاله رونق افروز کند خلوت و پیرایه بخش دهم سلطنت
 اولاد شوکت و کرامت و عظمت و مهابت و اقتدار سلطان محمود شاه
 خداوند خلقه فتنه الی انقراض دوران حضرت بزرگوار
 عالم بنا هیلتون اورتنه ایچلیک ایله جانب فیض ایکن بیعت
 عبداحقری اولدوغز معلوم جناب ملوکانه کزد در سزگ کزد
 مکنلوروما ایبراطوری سز مسافرزا یا مننه طرف
 چاسارانه کزدن محقرده سررز ظهور اولدو همان نوار تقدر
 واکرام واحترام کزدن و جوهله طبیب و منون اولمشوز در
 و نکرده مدت اقامت بحسب البشربه طرفردن وضع نایب
 ظاهر اولدو ایسه ده اغراض اولنق نامولدره و نکره ای
 اتمام خدمت ایدر کزدن صکره ما فونا عود و اجاع اولمشوز
 قدیمه، دولک اولقله نشان و شکی دولکوه نمایان اولدو
 انه بزم دخی عود و انصافره اذن درخصت و بربک التماس
 اولنور بو ایکی دولت بینه سوشن لو رکان اولدو بنیان صلح
 و سلمه نکره فینا بعد دخی کشید و استوار اولدی خصوصاً
 ان شاء الله تعالی ایچلیک تقرب ایله فرصت باب کفتار اولدو
 حسب القدر طرف حقیرانه مزدن دخی سسی فراوان اولدو
 آشنابه اولمشون عهد نامه لر موخجه جانب چاسار بیلدین
 دخی دستلق و مصافاته شروط و قیود لیه کمال رعایت
 الهوب دایما محبت و سزورت نمایان اولنق ماسول کمدلورید